

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Štullerové a soudců Mgr. Jiřího Pally a JUDr. Markéty Martinovské v právní věci **žalobce: Jiřího Krejzy staršího**, zastoupeného Jiřím Krejzou mladším, oba bytem v Roudnici nad Labem, ul. Dr. Slavíka č.p. 1515, proti **žalovanému: Zastupitelstvu města Roudnice nad Labem**, se sídlem v Roudnici nad Labem, Karlovo nám. č.p. 21, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného domáhal, aby soud vyslovil, že žalovanému se *zakazuje, aby konal jiná než veřejná zasedání Zastupitelstva města Roudnice nad Labem*. Zároveň žalobce požadoval, aby soud žalovanému uložil povinnost zaplatit mu náhradu nákladů řízení.

V žalobě uvedl, že v souladu s ust. § 93 odst. 2 zák. č. 128/2002 Sb., o obcích (dále jen „obecní zřízení“), jsou zasedání zastupitelstva obce veřejná. Dne 6. 6. 2005 však žalobce obdržel od starosty města Roudnice nad Labem dopis, č.j. SR/119/ZM 9.5./Kum/05, jímž mu bylo sděleno, že žalovaný běžně koná neveřejná, tzv. pracovní zasedání, a že poslední takové zasedání se uskutečnilo dne 21. 3. 2005. Žalobce má za to, že konat jiná než veřejná zasedání zastupitelstva, bez ohledu na to jak jsou nazvána, je minimálně jednáním in fraudem legis a dochází jím k zásahu do subjektivního veřejného práva žalobce účastnit se zasedání žalovaného. Je toho názoru, že nemůže

obstát argument starosty, že na tzv. pracovních zasedáních žalovaný nevykonává svou působnost a ustanovení obecního zřízení se na ně proto nevztahují. Konání jiných než veřejných zasedání přitom nemá oporu v zákoně a jelikož je žalovaný orgánem veřejné moci, vztahuje se na činnost žalovaného omezení čl. 2 odst. 3 Ústavy – jednání výslovně zákonem nepovolené je jednáním nepřipustně vybočujícím z pravomoci žalovaného.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že přiložená korespondence tajemníka městského úřadu a starosty města Roudnice nad Labem osvětluje podstatu pracovních schůzek zastupitelů města, přičemž konání těchto schůzek nepředstavuje nezákonné jednání, nýbrž naopak v komunální politice činnost naprosto běžnou. Žalobce přitom kvalifikuje náplň těchto pracovních zasedání spíše dle jejich označení „zasedání“ než podle skutečného významu tohoto pojmu – kterým je setkání či schůzka členů zastupitelstva, na níž zastupitelé vykonávají svůj mandát avšak zastupitelstvo nevykonává svoji působnost. Pokud by byl náplní těchto pracovních schůzek výkon zákonem svěřené působnosti zastupitelstva obce, tj. výstupem by byla usnesení či jiné závazné akty, s vyloučením veřejnosti a za nedodržení procedurálních pravidel, jednalo by se o činnost v rozporu se zákonem. V předmětné věci je však dostatečně patrné, že tzv. pracovní zastupitelstva, která se konají bez ohledu na to kolik zastupitelů se sejde, žádné ustanovení obecního zřízení neporušují.

V následně učiněné replice žalobce uvedl, že žalovaný nedokázal uvést jediné právní vysvětlení, proč může běžně konat zasedání s vyloučením občanů. Navíc z pozvánky ze dne 8. 11. 2005 na pracovní zasedání vyplývá, že starosta zve všechny zastupitele na zasedání žalovaného, ovšem aniž by byla o konání tohoto zasedání informována veřejnost.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť oba dva účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.

Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s.ř.s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je podle ust. § 82 s.ř.s., možno domáhat se ochrany u soudu proti nezákonnému zásahu, trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování. Podle ust. § 87 odst. 1 s.ř.s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

V projednávané věci žalobce spatřuje nezákonný zásah žalovaného v tom, že vedle veřejných zasedání zastupitelstva města Roudnice nad Labem koná i další zasedání zastupitelstva s vyloučením veřejnosti.

Po prostudování skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není v daném případě naprosto důvodná.

Danou problematiku upravuje již shora citovaný zák. č. 128/2002 Sb. – obecní zřízení, které v ust. § 93 odst. 2 výslovně stanovuje, že zasedání zastupitelstva obce je veřejné. To jinými slovy znamená, že zastupitelstvo může vykonávat zákonem svěřenou působnost pouze na svých zasedáních veřejnosti přístupných. Nutnost dostát veřejnosti zasedání zastupitelstva přitom nezpochybňuje ani sám žalovaný. Tímto zasedáním je ovšem třeba rozumět pouze takové zasedání, během něhož se postupuje podle procedurálních pravidel daných obecním zřízením a jednacím řádem žalovaného a na

kterém se projednávají a rozhodují konkrétní věci, přičemž jeho výsledkem jsou přijatá usnesení či jiné závazné právní akty.

V předmětné věci pro posouzení toho, zda žalovaný koná skutečně zasedání zastupitelstva města Roudnice nad Labem ve smyslu obecního zřízení avšak s vyloučením veřejnosti, což by bylo zřejmě v rozporu se zákonem, tedy není rozhodující, zda setkání zastupitelů jsou označovány za „pracovní setkání“ popř. „pracovní zasedání zastupitelstva“ či „pracovní zastupitelstvo“ apod. Pro posouzení této otázky je směrodatná pouze náplň těchto setkání zastupitelů, která má pak odraz v tom, zda jejich výsledkem jsou přijatá usnesení či jiné závazné právní akty, a to podle procedurálních pravidel.

Z písemností předložených žalobcem a žalovaným (tedy včetně pozvánky zastupitelům ze dne 8. 11. 2005 k pracovnímu setkání) ani z žádné jiné skutečnosti v projednávaném případě dle názoru soudu nevyplývá, že by na žalobcem rozporovaných neveřejných setkáních zastupitelů města Roudnice nad Labem byly s konečnou platností projednávány, schvalovány popř. rozhodnuty věci, které by jinak měly být za dodržení procedurálních pravidel projednávány výlučně na zasedání zastupitelstva za přítomnosti veřejnosti, tak jak předvídá ust. § 93 odst. 2 obecního zřízení.

Pokud náplní setkání zastupitelů města Roudnice nad Labem není projednání a rozhodnutí konkrétní věci, a to v podobě přijetí usnesení či jiných závazných právních aktů při respektování procedurálních pravidel, tak zastupitelstvo města nevykonává svoji zákonem svěřenou působnost. Zastupitelé totiž za tohoto stavu nekonají zasedání zastupitelstva ve smyslu obecního zřízení. Schůzky zastupitelů pouze představují neformální setkávání zastupitelů v rámci výkonu jejich mandátu, jejichž cílem je zpravidla připravovat podmínky pro projednání a rozhodnutí věci v konečné podobě právě na veřejném zasedání zastupitelstva a zefektivnit tak schvalovací proceduru. Tato skutečnost je zcela zřetelně patrná např. z pozvánky zastupitelům ze dne 8. 11. 2005 k pracovnímu setkání dne 21. 11. 2005, jehož tématem měl být návrh rozpočtu města Roudnice nad Labem na rok 2006 - nikoliv tedy jeho projednání a schválení ve finální podobě!). O těchto neformálních schůzkách zastupitelů pak ovšem nemusí být nikterak vyrozumívána veřejnost a rovněž tak veřejnosti nemusí být umožněn přístup na tato setkání zastupitelů, když z žádného právního předpisu nevyplývá opak.

S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal, že by žalovaný konal jiná než veřejná zasedání zastupitelstva ve smyslu obecního zřízení, čímž by docházelo ze strany žalovaného k nezákonnému zásahu do žalobcových veřejných subjektivních práv. Neveřejnými neformálními schůzkami zastupitelů města Roudnice nad Labem není nijak omezeno právo žalobce a jiných občanů města podílet se na projednávání věcí spadajících do působnosti zastupitelstva (a to při zasedáních zastupitelstva, která mohou být konána výhradně veřejně), když tato setkání zastupitelů nejsou z povahy věci zasedáními zastupitelstva ve smyslu obecního zřízení.

Soud proto podle ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 30. května 2006

JUDr. Dagmar Štullerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

